

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובע

האב

באמצעות בא כוחו- עו"ד בן חיים יגאל

נגד

נתבעים

1. הבן

2. הבת

באמצעות בא כוחם- עו"ד אלון בר

פסק דין

בפניי תביעה שהוגשה על ידי התובע, אבי הנתבעים 1-2 במסגרתה עתר להורות על מתן פסק דין הצהרתי לפיו הסכמי העברת דירותיו בפתח תקווה ובאשקלון לנתבעים, ילדיו, בטלים. לחילופין, נטען ביחס לדירה באשקלון, כי יש להורות על השבת ההלוואה שניתנה בגינה. עוד עתר התובע להורות לנתבע 1 להשיב כספים שמשך מחשבונו.

1. רקע ועובדות שאינן במחלוקת

- א. התובע, כבן 83 לערך, אבי הנתבעים 1-2 (להלן: "האב"ו או "התובע").
- ב. התובע היה נשוי בשנית לאשתו (שאינה אם הנתבעים). התובע ואשתו התגרשו בארץ, אולם לטענת התובע, הם נותרו נשואים אזרחית בצרפת ומעולם לא נפרדו ומתגוררים יחד בצרפת.
- ג. הנתבעת 2 מתגוררת בארה"ב מזה כעשרות שנים (להלן: "הנתבעת" ו/או "הבת").
- ד. ביום 24/03/2013 נרכשה דירה שנרשמה על שם הנתבע 1 (להלן: "הנתבע" ו/או "הבן").
- ה. ביום 21/06/2013 נחתם הסכם שכותרתו 'הסכם הלוואה' ובו נרשם כי האב מלווה לבן סך של 1,050,000 ₪ למטרת רכישת דירה באשקלון.
- ו. האב, רכש דירה בפתח תקווה וביום 15/07/2019 הועברו הזכויות בה בהעברה ללא תמורה על שם ילדיו.
- ז. במהלך תקופת הקורונה נמשכו מחשבון הבנק של האב בישראל ובעודו שוהה בחו"ל, מאות אלפי שקלים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 68356-06-21 האב נ' הבן ואח'

2. טענות האב

א. הוא נשוי בשנית מזה כ- 32 שנים לאשתו, שאינה אמם של ילדיו הבגירים ומתגורר עמה בצרפת, כאשר בשנים האחרונות וטרם הקורונה, התגוררו מחצית השנה בישראל ומחצית בצרפת.

ב. התובע שראה את ערוב חייו בישראל, רכש שתי דירות. דירה אחת באשקלון והדירה השנייה בפתח תקווה.

ג. ילדיו שכנעו אותו לרשום את הדירה באשקלון על שם הנתבע בעת רכישתה ואף שכנעו אותו להעביר הדירה בפתח תקווה על שמם כהעברה ללא תמורה וזאת על מנת להגן עליהן מאשתו הנוכחית.

ד. ביחס לדירה באשקלון, ניתן לראות כי כל התשלומים שולמו מחשבון האב. על מנת להרגיע אב, הסכים הבן לחתום על מסמך הלוואה לפיה קיבל סך של 1,050,000 ₪ אותם התחייב להשיב לו במועד לא ידוע.

ה. בהמשך, נחתם הסכם בין האב לבן לפיו יועברו מחצית הזכויות על שם הבת, אלא שהסכם זה נחתם בין האב לבן בלבד.

ו. הוא שוכנע להעביר לילדיו את הזכויות בדירה בפתח תקווה ובנו אף נטל את דמי השכירות.

ז. בעודו בחו"ל בתקופת הקורונה, קיבל טלפון מהבנק ולפיו נמשכו מחשבונו סך של 412,000 ₪ לחשבונו של בנו.

ח. משכך, פנה מיד לבנו וביקשו להשיב הכספים לאלתר. הבן השיב לחשבונו סך של 291,000 ₪ והשאיר בחזקתו סך של 121,000 ₪.

ט. הבן אינו מאפשר לאביו לראות נכדיו, נגרם לו שברון לב מילדיו, הוא חש מרומה.

י. לאור ההתנהגות המחפירה של ילדיו, הוא מבקש להורות על ביטול הסכמי העברה ללא תמורה ביחס לדירה בפתח תקווה ולהורות על ביטול הענקת הדירה באשקלון.

יא. עוד עתר להשיב יתרת הכספים שנמשכו וטרם הושבו. בנוסף, עתר לקבל את דמי השכירות מהדירה בפתח תקווה בסך כולל של 67,600 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

יב. במצב דברים זה ולאור התנהגותם המשפילה והבלתי ראויה של הנתבעים, קמה לו זכות לקבל הסעדים המבוקשים על פי כל דין ויש להיעתר לתביעה.

יג. בסיכומיו הוסיף התובע, כי בעבר שררה מערכת יחסים טובה המבוססת על אמון שנתן בילדיו. עוד ציין כי הוא מתגורר רחוק מילדיו. בנו גר בישראל ואילו הבת מתגוררת בארה"ב ומי שדואגת לצרכיו היומיומיים, זו אשתו המצויה לידו שנים רבות.

יד. מהדיון בתיק התברר כי מטרת ההעברות היתה למנוע מאשת התובע לשים יד על רכושו וזאת גם הסיבה שנעשה נסיון לריקון חשבונו.

טו. ילדיו הבגירים בני ה-50, החליטו מרגע שביקש את השבת רכושו, לא לדבר איתו, לחסום אותו בטלפון, לא לאפשר לו לשוחח עם נכדיו ולמעשה למדר אותו לחלוטין מחייהם.

טז. התובע לא יכול היה להעניק לילדיו יותר ממה שיש לו, שעה שאשתו היתה זכאית למחצית רכושו.

יז. ביחס לדירה באשקלון, יש להורות לבן להשיב לפחות את סכום ההלוואה שנתן וביחס לדירה בפתח תקווה, יש לבטל הרישום נוכח הוראות חוק החוזים וחוק המתנה וזעקת ההגינות בנסיבות הקיימות.

3. טענות הנתבעים

א. מי שעומד מאחורי כל התביעה, הינה בת זוגו של אביהם, שמטרתה להסיתו, לבודד אותו מבני משפחתו ולהשתלט על כספו.

ב. הם ילדי התובע, אוהבים אותו ודואגים לו.

ג. האב ובת זוגו גרושים ובמהלך השנים הגיע אביהם ארצה ללא בת זוגו והוא אף היה עם בנות זוג אחרות במהלך השנים.

ד. הבן רכש ביום 24/03/2013 דירה באשקלון, כאשר האב סייע לו ברכישתה והזכויות בה רשומות על שם הבן.

ה. האב והבן חתמו הסכם 'הלוואה' פיקטיבי אשר נועד להגן על כספי התובע מאשתו למקרה שיחסי בני הזוג יעלו על שרטון.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

- 1 ו. ביום 15/07/2019 חתם האב על תצהיר לפיו מעניק לילדיו את הזכויות בדירה בפתח
2 תקווה וביום 02/12/2019 העניק להם זכויות אלו ללא תמורה ובמתנה.
3
4 ז. האב ערך חמש צוואות כאשר האחרונה הינה מיום 15/07/2019 ובכל אחת מהן הוריש
5 הדירה בפתח תקווה לנתבעים בחלקים שווים.
6
7 ח. הדירה בפתח תקווה היתה מתנה מצד האב לילדיו והיא נרשמה על שמם וייפוי הכח
8 הבלתי חוזר שניתן לצורך העברת הזכויות כמוהו כוויתור בכתב על זכויותיו בדירה.
9
10 ט. המדובר במתנה שהושלמה ברישום והאב אינו יכול לחזור בו.
11
12 י. האב הוא שביקש מבנו לרוקן את חשבונו המשותף עם בת זוגו ומייד כאשר אביו ביקש
13 ממנו להשיב הכספים, כך עשה. זאת ועוד, האב עצמו הוא שמשך הכספים, שכן הבן לא
14 יכול היה למשוך כספים במזומן וסכומים שהוצאו, הוצאו על פי הרשאת האב..
15
16 יא. הנתבעים לא שינו עורם, אולם אביהם החל להכפישם בפני כל המשפחה, לרבות בפני
17 נכדיו, ילדיהם. לאורך השנים הם רצו בטובת האב והוא רצה בטובתם והשינוי ביחסם
18 לאב, נובע מרצונם לשמור על עצמם ועל משפחותיהם, שכן האב נהג לביישם ולהכפישם
19 מול בני המשפחה.
20
21 יב. לו הבן היה מתנכל לאביו, לא היה מאפשר לו להתגורר בדירה באשקלון בעת שהיה מגיע
22 לארץ.
23
24 יג. הואיל והסכם ההלוואה 'שותק' באשר למועד השבת ההלוואה, ברי כי עסקינן במתנה
25 וההסכם למראית עין בלבד, הוא אינו כולל פרטים בסיסיים להסכם ההלוואה כגון
26 ריביות; לוחות זמנים; סנקציות ועוד.
27
28 יד. האב לא ביקש מבנו להשיב ההלוואה כביכול מעת חתימת ההסכם ועד בכלל, ונראה כי
29 יש בכך בכדי להעיד על ידיעתו כי אין מדובר בהסכם אלא בפיקציה.
30
31 טו. העברות כספיות שבוצעו, בוצעו בהנחיית האב לאחר שהבין שטעה כאשר צרף את בת
32 זוגו לחשבונו.
33
34 טז. גם לאחר הגשת התביעה, סייע הבן לאביו. הם הביאו עדים לתמיכה בגרסתם ודינה של
35 התביעה, להידחות.
36
37
38

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 68356-06-21 האב נ' הבן ואח'

4. השאלות במחלוקת

אם כן השאלות שבמחלוקת שעל בית משפט לדון בהן הינן כדלקמן:

א. האם העברת הזכויות על שם האב בדירה באשקלון על שם האב לבן והעברת הזכויות בדירה בפתח תקווה על שם שני הילדים בוצעה בנאמנות בלבד וזאת על מנת להגן על האב מאשתו הנוכחית כטענת האב או שמא מדובר בהעברת הזכויות בדירה באשקלון לבן והדירה בפתח תקווה לשני הילדים במתנה, כטענת הילדים.

ב. ככל שייקבע כי מדובר בדירות שניתנו במתנה, כטענת הילדים, האם יש להורות על השבת המתנות נוכח התנהגותם המחפירה של הילדים, כטענת האב.

ג. האם על הבן להשיב לאב הכספים שנטל מחשבונו לכאורה ללא רשות וללא הרשאה כטענת האב, או שמדובר בכספים שהוצאו בהרשאתו ועל פי הוראת האב כטענת הילדים.

5. המתווה הנורמטיבי

אין מחלוקת כי הזכויות בדירה בפתח תקווה הועברו בשלמות מאת האב על שם ילדיו ונרשמו על שמם בחלקים שווים ביום 02/12/2019 בלשכת רישום המקרקעין. הזכויות בדירה באשקלון היו רשומות על שם המוכרת נכון ליום 13/03/2013 והעתק הסכם רכישת הזכויות בדירה באשקלון על ידי הבן, צורף לתיק כנספח א' לכתב התביעה.

בעניין רישום הזכויות קובע סעיף 125 (א) לחוק המקרקעין תשכ"ט-1969, כדלקמן:

"רישום בפנקסים לגבי מקרקעין מוסדרים יהווה ראיה חותכת לתכנון . . ."

6. על חשיבות המרשם על פי חוק המקרקעין ועקרון הפומביות אין עוררין. תכלית החזקה הקבועה בסעיף 125 (א) לחוק המקרקעין מטרתה להגן על אמינות המרשם ויציבותן של זכויות רשומות במקרקעין מוסדרים, כך שהמרשם יסקף באופן סופי את הזכויות הללו.

ראו: הפ (מרכז) 30380-04-10 אוטיליה קרפ נ' יעקב קרפ [פורסם בבנו].

ע"א 4140/97 חברת האוניברסיטה העברית בירושלים נ' הסתדרות נשים ציוניות הדסה באמריקה אינק, פ"ד נג (3) 49 (1999).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

7. לפיכך ובשל החשיבות הרבה אותה מייחסים למרשם, נקבע בפסיקה כי ניתן במקרים חריגים לסתור את האמור במרשם, אלא שהנטל לסתירת הרישום ולהוכחת הטענה כי הרישום אינו משקף את מצב הזכויות במקרקעין לאשורן, הוא נטל כבד ביותר ורובץ לפתחו של הטוען לכך.

ראו: ע"א 2576/03 **אהובה וינברג נ' האפוטרופוס לנכסי נפקדים** (פורסם במאגרים האלקטרוניים [פורסם בנבו]).

עוד אוסיף שבית המשפט ייטה לפרש החריג בצמצום ובמיוחד כאשר מבוקש להבריש כספים מרשויות ועל בית המשפט לאפשר קבלת עתירות מסוג זה בצמצום נוכח התוצאות הקשות הנובעות מקבלתן.

8. כאשר עסקינן בטענה לפיה רישום זכויות על שם פלוני אינו משקף את הבעלות האמיתית בזכויות, יש להידרש, בין היתר, לשתי שאלות מרכזיות:

האחת, האם הטוען כי הרישום אינו משקף את הבעלות האמיתית הוא שמימן את רכישת הזכויות. השניה, מדוע לא נרשמו הזכויות על שם הטוען למימון רכישת הזכויות.

ראו: עמ"ש (ת"א) 41483-05-13 **פלוני נ' פלונית** (פורסם במאגרים האלקטרוניים [פורסם בנבו]).

יחד עם זאת, הרישום בלשכת המקרקעין אינו סותר טענת "נאמנות", אלא שעל הטוען לקיומו של הסכם נאמנות, להוכיחו, כאשר חוזה בדבר יצירת נאמנות אינו חייב להיערך בכתב, אפילו כשעסקינן ברכישת מקרקעין.

בבע"מ 2101/13 **פלוני נ' פלוני** (פורסם במאגרים המשפטיים [פורסם בנבו]) נקבע כדלקמן:

"... על מנת לבסס חזקה בדבר קיומם של יחסי נאמנות (ובהתאמה, להעביר את נטל ההוכחה ליריבו), נדרש בעל הדין שהנכס לא נרשם על שמו, למצער, להקדים ולהוכיח שהוא מימן את רכישתו..."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

9. בעניין הנדון טוען האב כי רכש הדירות והזכויות בדירות נרשמו ע"ש ילדיו בנאמנות עבורו, לאחר שילדיו שכנעו אותו לרשום הדירה על שמם, על מנת להגן עליו מפני אשתו הנוכחית. לחילופין, טען כי הדירות הועברו במתנה על שם ילדיו מהטעם לעיל.

מנגד, טענו הילדים כי הם מעולם לא בקשו לרשום הדירות על שמם. ביחס לדירה בפתח תקווה, נטען כי האב ביקש להעבירה על שמם מכיוון שרצה לדאוג להם ולהותיר רכושם אצלם ולא אצל בת זוגו. ביחס לדירה באשקלון, טען הבן כי זו נרכשה על ידו ולכן נרשמה על שמו ואביו נתן לו כסף בתנה ובכך סייע ברכישת הדירה. עוד הכחישו הילדים כי המדובר בדירות שנרכשו עבור אביהם בנאמנות וטענו כי לו היה רוצה האב לרשום הדירות בנאמנות, היה יכול לעשות כן.

10. הוראות סעיף 2 לחוק הנאמנות, תשל"ט-1979 קובעות כי:

"נאמנות נוצרת על פי חוק, על פי חוזה עם נאמן או על פי כתב הקדש".

אם כן די באמון הרב שיוצר הנאמנות חש כלפי הנאמן בכדי לייצר נאמנות (ראו ספרו של שלמה כרם, חוק הנאמנות, התשל"ט-1979, מהדורה רביעית 2004, עמוד 307)

11. מן הכלל אל הפרט

הדירה בפתח תקווה

אין מחלוקת בין הצדדים כי המדובר בדירה שנרכשה על ידי האב והזכויות בה הועברו ממנו לילדיו ביום 02/12/2019.

אשר לשאלה השנייה מדוע הועברו הזכויות לילדים בהעברה ללא תמורה טען האב כי הסיבה לכך הייתה רצונם של ילדיו להבריח נכסיו מבת זוגו הנוכחית לה נשוי מזה 32 שנה ולמעשה לא התכוון להעניק להם את הדירה במתנה.

במסגרת הדיון שהתקיים בפניי טען האב כי ילדיו בגדו בו ואף הודה כי הדירות ניתנו במתנה באומרו כי:

"ש. מפנה אותך לתצהירים של העברה ללא תמורה- אתה חתמת עליהם?

ת. כן. אני לא מכחיש את זה. אתה נותן מתנה למישהו אתה מצפה שיעריך את זה אבל הם במקום להעריך בגדו בי".

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 68356-06-21 האב נ' הבן ואח'

(עמוד 10 לפרוטוקול מיום 04/01/2023, שורות 24-26).

בעדותו טען הבן כי :

"הכספים שלו והדירות שלו, אני משיב שאת הכספים החזרתי לו מה שהוא ביקש ממני. את הדירות הוא נתן לנו במתנה. הדירה בפתח תקווה ניתנה במתנה. לשאלת בית משפט, הוא רצה להבטיח שהרכוש הזה יהיה שלנו, זה כל הזמן מה שהוא רצה. הוא היה במערכת יחסים בעייתית. הוא ידע שיש סימן שאלה אם יהיה שלנו או לא ודאג שיהיה שלנו"

(עמוד 18 לפרוטוקול, שורות, 22-28)

גם הבת העידה כי :

"קיבלתי מתנה מאבא שלי ועכשיו הוא רוצה שאחזיר את המתנה כי הוא מדמיין שהבן גנב"

(עמוד 22 לפרוטוקול, שורה 19).

לכאורה, המדובר בגרסת האב לפיה הדירה נמסרה לילדיו בנאמנות על מנת להבריחה מאשתו. אלא שכאמור לעיל, במעמד הדיון, הודה האב כי בפועל הוא שנתן את הדירה לילדיו וטעמיו עמו. גרסה זו המתיישבת עם עמדת הילדים מתחזקת אף לאור חמש צוואות שערך האב בעבר והוצגו במעמד הדיון.

עיון בצוואות שהוצגו מלמד על כוונת האב בעת שמסר הדירה בפתח תקווה לילדיו ולהלן אציין עיקרי הדברים אותם כתב האב בצוואותיו :

צוואה ראשונה, מיום 15/11/1992 (נ/4), צוואה בכתב יד

"...אני החתום מטה, האב..., בהכרה מלאה, ובדיעה צלולה מצווה בזה לאחר מותי להוריש את כל רכושי והוני בארץ ובחוץ לארץ בין במזומנים ובין ברכוש או עסקים לשני ילדיי באופן שווה, הבן והבת... שניהם יורשים יחידים ובלעדיים."

צוואה שנייה, מיום 26/11/1995 (נ/3)

"... הנני מצווה באופן מפורש שלאחר פטירתי יועבר כל רכושי, ללא יוצא מן הכלל, לרבות נכסי מקרקעין ומטלטלין כמפורט להלן:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

1 זכויות מכל מין וסוג, כספים ותוכניות חסכון; זכויות בדירת המגורים שברח'...בערד...
2 לילדי: הבן והבת בחלקים שווים ביניהם.
3 רכושי זכויותי שלא פורטו לעיל ושקנה עד שעה קלה לפני מותי, בלי יוצא מן הכלל, הנני
4 מצווה גם כן לילדי...

6 צוואה שלישית, מיום 4/1/1998 (2/נ)

8 "...הנני מצווה באופן מפורש שלאחר פטירתי יועבר כל רכושי ללא יוצא מן הכלל, לרבות
9 נכסי מקרקעין ומטלטלין כמפורט להלן:
10 זכויות מכל מין וסוג, כספים ותוכניות חסכון. זכויות בדירת המגורים הנמצאת...בפתח
11 תקווה... לילדי: הבן והבת בחלקים שווים ביניהם.
12 רכושי זכויותי שלא פורטו לעיל ושקנה עד שעה לפני מותי, בלי יוצא מן הכלל, הנני מצווה
13 גם כן לילדי...

15 צוואה רביעית, מיום 24/01/1999 (1/נ)-

17 "...הנני נשוי כיום לאשתי...הנישואין הם נישואין שניים...
18 הנני אב לשני ילדים- בן...ובת...
19 בתקופת נישואי עם אשתי הראשונה התגוררנו בערד והיו לי זכויות בבית...הבית בערד נמכר
20 על ידי ב- 13/11/97 ומכספי התמורה ודמי השכירות שנצברו במשך השנים ומחסכויותי
21 מלפני הנישואים השניים, מימנתי רכישת דירה בפתח תקווה...
22 הנני מצווה באופן מפורש שלאחר פטירתי יועבר כל רכוש, ללא יוצא מן הכלל, לרבות נכסי
23 מקרקעין ומטלטלין כמפורט להלן:
24 זכויות מכל מין וסוג, כספים ותוכניות חסכון, זכויות בדירת המגורים הנמצאת...בפתח
25 תקווה... לילדי: הבן והבת בחלקים שווים ביניהם.
26 רכושי זכויותי שלא פורטו לעיל ושקנה עד יום מותי, בלי יוצא מן הכלל, הנני מצווה גם
27 כן לילדי...
28 יצוין כי הענקתי את הזכויות בדירה לשני ילדי...עוד בחיי והדירה המוזכרת אך ורק על מנת
29 להסיר ספק וזאת מאחר והרישום בלשכת המקרקעין לא יסתיים במהרה".

31 צוואה חמישית, מיום 15/07/2019

33 "...את כל רכושי מכל סוג שהוא לרבות כספים המצויים בחשבון הבנק שלי ו/או בחשבונות
34 המשותפים לי ו/או לאחרים ככל שאלה קיימים ואשר טרם חולקו, נכסי דלא נידי,
35 מיטלטלין כספים בבנקים ומחוץ לבנקים, תכשיטים, ניירות ערך ודברי ערך למיניהם, דמי
36 ביטוח למיניהם ככל שיהיו ו/או שיגיעו עם או אחרי מותי, בלי יוצא מן הכלל ובנוסף לכל

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

האמור אני מצווה כי כל סכום כסף אשר הוצא מידיי, מחשבונותי או מכספי בכל מקום בו היו ואשר הוצאו ללא הסכמתי המפורשת תוך ניצול מצב של חולשה, כפייה או ניצול מעמד ותוך שימוש בייפוי כוח של מאן דהוא יועבר במלואו לילדי... החלוקה תהיה בחלקים שווים. בעניין הדירה בפתח תקווה חשוב לי לציין ולהדגיש" הבן והבת הם ילדי מנישואי הראשונים לאשתי... בתקופת נישואי עם אשתי הראשונה התגוררנו בערד והיו לי זכויות בבית... הבית בערד נמכר לפני על ידי ב- 13/11/1997 ומכספי התמורה ומדמי השכירות שנצברו במשך השנים ומחסכונותי מלפני נישואיי השניים לגב'... ממנה גם התגרשתי... בכל צוואותי הקודמות בעבר ציוויתי כי הדירה בפתח תקווה תועבר לילדי יורשי הבן והבת בחלקים שווים...

ביום 12/07/2016 ביצעתי בדירה בפתח תקווה העברה משמם של הבן והבת אליי לאחר שהדירה כבר היתה רשומה על שם ילדיי הבן והבת. חשוב לי לציין שביצענו את ההעברה אליי מאחר ונתגלעו בינינו חילוקי דעות. ואולם, אני לא הייתי שלם עם ההחלטה הזאת והיא נבעה מכעס בלבד, וכעת אני רוצה להשיב את המצב לקדמותו, כפי שהיה עליו להיות מלכתחילה.

לכן אני מצווה כי היה ולא אספיק להשלים את ההעברה של מלוא הזכויות בדירה בחזרה משמי לשם ילדיי הבן והבת הדבר יעשה באמצעות צו קיום צוואה לצוואתי זו, כפי שאף ציינתי בצוואותי הקודמות- הדגשה שלי, ע.ג.)

12. בחקירתו הודה האב כי אכן ערך את כל חמש הצוואות שפורטו לעיל והוא חתום עליהן, אולם הוסיף כי זכותו לשנות את צוואותיו כמה פעמים שארצה (מפנה לעמודים 9-10 לפרוטוקול, שורות 21-22). אין מחלוקת כי הצדק עם האב והוא רשאי לשנות צוואותיו כל אימת שירצה לעשות כן. עם זאת, הואיל ומדובר בצוואות שנערכו על ידי האב במשך למעלה משלושים שנה, אין לי אלא לקבוע כי צוואות אלו, שיקפו את הלך רוחו של האב באותה העת ואת המצב הנתון בעת הרלוונטית.

13. מעיון בכל חמש הצוואות, שכאמור נערכו במשך למעלה משלושים שנה, כבר משנת 1992, מתברר כי האב ביקש להוריש הדירה בפתח תקווה לילדיו. זאת ועוד, די באמור בצוואה על מנת לקבוע מה היה המצב העובדתי בעת רישום הדירה בפתח תקווה על שם הילדים. עיון בצוואה החמישית מיום 15/07/2019 מלמד כי האב כבר רשם בעבר את הדירה על שם ילדיו ולאחר מריבה עמם, השיבה על שמו ובעת עריכת הצוואה החמישית, ביקש להחזיר הדירה ולרשום אותה על שם ילדיו.

14. הזכויות בדירה בפתח תקווה הועברו בפעם האחרונה על שם הילדים ביום 02/12/2019 כעולה מהרישום בלשכת רישום המקרקעין ולאחר שבוצעה העברה ללא תמורה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 68356-06-21 האב נ' הבן ואח'

15. במצב דברים זה, לאור דברי האב במעמד הדיון, האמור בצוואותיו בכלל ובצוואה החמישית בפרט, לפיה ביקש להשיב הזכויות על שם ילדיו, לאחר שזו כבר היתה רשומה על שמם והוחזרה לשמו ושעה שחרף הפירוט הרב בצוואה החמישית, לרבות סוגיית השלמת העברת הזכויות, בחר האב שלא לציין כי הדירה נמסרה בנאמנות לילדיו, בחרתי להעדיף את גרסת הילדים על פני גרסת האב ולקבוע כי הדירה בפתח תקווה נמסרה במתנה ללא תמורה מהאב לילדים וכמפורט בתצהירי ההעברה שצורפו לתיק ואין מדובר בדירה שנמסרה בנאמנות לילדים עד שהאב ידרוש אותה חזרה.

הדירה באשקלון

16. ביחס לדירה באשקלון טען האב כי הוא רכש את הדירה על שם בנו ובנו אף הרגיע אותו באומרו שאין לו צורך לחשוש מאחר והוא יחתום על הסכם הלוואה ותירשם הערת אזהרה לטובת האב לצורך הבטחת זכויותיו.

הדירה באשקלון נרשמה על שם הבן על פי בקשת ילדיו ועל מנת להגן עליה מאשתו הנוכחית. רכישת הדירה בוצעה על ידי האב, כל הוצאות השליחויות והאגרות שולמו על ידו. העברות כספיות לצורך רכישת הדירה הועברו מחשבון האב לחשבון הבן על מנת שיעביר הכספים לחשבון המוכרת. הדירה שולמה במלואה על ידו ונערך בינו לבין בנו הסכם הלוואה על מלוא הסכום, דהיינו סך של 1,050,000 ₪. הדירה שימשה אותו ואת זוגתו.

מנגד, טענו הילדים כי הבן רכש הדירה בעצמו ולכן נרשמה על שמו. עוד הוסיפו כי מתן ההלוואה היה 'פיקטיבי' בכדי לשמור את הדירה על שם הבן ככל שיעלו נישואי הבן עם אשתו על שרטון וכך יוכל לשמור הכספים הללו ומדובר במעשה שנעשה מתוך ניסיונו המר של האב בגירושיו.

17. בעדותו חזר הבן על גרסתו לפיה האב סייע לו ברכישת הדירה (עמוד 14 לפרוטוקול, שורות 32-33). לתיק צורף הסכם המכר לרכישת הדירה, שנערך בין הבן לבין המוכרת, לפיו רכש הדירה ב- 24/03/2013 בסך של 1,050,000 ₪. מעיון בנספח ב' לכתב התביעה מיום 11/07/2013 עולה כי האב הוא ששילם את כל האגרות בגין רכישת הדירה ואף היה מעורב ברכישה שעה שמסמך בעניין ממוען אליו ולא לבן. עוד צורפו הוראות להעברות כספים מהאב לבן בסמוך למועד הרכישה. כך או כך, הבן אינו מכחיש כי קיבל סך של 1,050,000 ₪ מאביו (ראו עמוד 14-15 לפרוטוקול, שורות 34-35) לטובת רכישת הדירה. האב אף צרף יפוי כת, לפיו ייפה בנו את כוחו של האב לביצוע פעולות בדירה באשקלון לעניין מים וארנונה. עוד צרף האב הסכם הלוואה בינו לבין הבן שנחתם ביום 21/3/2013 ולפיו האב מלווה לבנו סך של

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 68356-06-21 האב נ' הבן ואח'

1,050,000 ₪ למטרת רכישת הדירה כאשר מועד השבת ההלוואה אינו ידוע. כך גם צרף הבן, הוראה להעברת כספים מהאב לתשלום חשבון וועד הבית, ככל הנראה בדירה באשקלון.

18. אומר כבר עתה כי איני מקבלת את גרסת הבן. כאמור לעיל, האב הוא שרכש את הדירה באשקלון במלוא כספו. משכך, לא ברור לי בכלל מהו הסיוע שניתן לבן שעה שהדירה כולה נרכשה על ידי האב ולכל היותר, ניתן היה לראות ברכישת הדירה כמתנה שניתנה מהאב לבן ולא כסיוע ברכישתה בלבד. לא זו אף זו, מהמסמכים שצורפו עולה כי האב היה מעורב ברכישת הדירה, שעה שהאגרות שולמו על ידו.

19. כך גם לא מצאתי מקום ליתן אמון בגרסת הבן בכל הנוגע להסכם ההלוואה שנטען כי הוא פיקציה והסכם למראית עין בלבד. הסברו של הבן לעריכת הסכם ההלוואה, לפיו נערך לאור רצונו של האב להבטיח את הדירה לבן מקום בו יעלו יחסי הבן עם אשתו על שרטו אינו סביר דיו ואני מתקשה להאמין כי נערך לצורך הבטחת רכוש הבן לעתיד ביחס לאשתו, שעה שלא נטען על מצב בעייתי בין בני הזוג. מה גם, שהדירה נרשמה במלואה על שם הבן ולא נקבע כי חלק מהזכויות בה רשומות על שם אשתו.

20. זאת ועוד, בדיון ההוכחות שהתקיים טען הבן כי הסכם ההלוואה נעשה על מנת למנוע מבת זוגו של האב כל דרישה. טענה זו אינה מתיישבת עם האמור בסעיף 24 לכתב ההגנה שם טען הבן כי ההסכם הפיקטיבי נועד להבטיח את זכויות הבן בדירה ולא את זכויות האב ורק מחזקת את עמדתי לפיה ההסכם נועד להגן על האב הגם שהזכויות בדירה לא נרשמו על שמו.

21. לא מצאתי כל סיבה לערוך הסכם הלוואה לולא כוונת הצדדים היתה כי הדירה תהא שייכת לאב, אולם תירשם על שם בנו וזאת לאור רצונם של הצדדים נוכח נישואיו המורכבים של האב עם אשתו השנייה שאינה אמם של ילדיו ולאור המערכת היחסים שהיתה בינה לבין התובע במהלך השנים, שעה שנשאו והתגרשו בישראל אולם נותרו נשואים בצרפת ושעה שנפרדו לא אחת במהלך חייהם המשותפים.

22. עוד אוסיף כי לא מצאתי מקום לקבל טענת הבן לפיה העובדה שהסכם ההלוואה אינו קובע מועד לפירעון מראה כי עסקינן בפיקציה או הסכם למראית עין ונראה כי דווקא עובדה זו, מחזקת טענת האב לפיה ההסכם נועד להבטחת החזקתה של הדירה בנאמנות על ידי הבן ולא כמתנה.

אם כן, נראה כי כוונת האב והבן בעת עריכת הסכם ההלוואה היתה ליתן ביטחון לאב לפיו על אף שהזכויות בדירה לא נרשמו על שמו, הרי שיש לו ביטחון באמצעות הסכם ההלוואה וכן לאור ההתחייבות בהסכם לרשום הערת אזהרה על הדירה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 68356-06-21 האב נ' הבן ואח'

אומנם, בסופו של יום, לא נרשמה הערת אזהרה, אלא שלא מצאתי מקום ליתן לכך משקל
שעה שמדובר בבני משפחה מקרבה ראשונה.

23. זאת ועוד, לבן לא היה הסבר מניח הדעת מדוע אביו קיבל ייפוי כח לביצוע פעולות בדירה
ביחס למים וארנונה, מקום בו הדירה שייכת לבן ונראה כי אכן האב נהג בדירה מנהג בעלים,
שהה בה בהגיעו לארץ ושילם החשבונות בגינה. כך גם לא התרשמתי כי הבן נהג בדירה מנהג
בעלים.

יצוין כי ביחס לדירה בפתח תקווה הילדים נהגו מנהג בעלים שעה שגבו את כספי השכירות
ושמרו אותם בחשבון נפרד.

כך גם לא מצאתי כל היגיון בכך שהאב שכעולה מחמש צוואותיו, רצה לחלק הרכוש באופן
שווה בין ילדיו, ייתן למעשה לבנו דירה וחצי (הדירה באשקלון וחצי דירה בפתח תקווה) ולבת
ייתן חצי דירה בלבד (הדירה בפתח תקווה) ונראה כי לו אכן האב היה נותן כספים לצורך
רכישת הדירה באשקלון לבן, הרי שהיה מאזן זאת עם מתן הדירה בפתח תקווה לבת.

24. משכך והואיל ורכישת הדירה באשקלון מומנה במלואה על ידי האב; האב ערך הסכם
הלוואה עם הבן על מלוא סכום רכישת הדירה; האב היה מעורב בעסקה עצמה ואף שילם
האגרות בגינה; לאב היה ייפוי כח לביצוע פעולות לעניין מים וארנונה מול עיריית אשקלון;
הוא נהג בה מנהג בעלים שעה שהגיע והתגורר בדירה בעת הגיעו ארצה, שילם מיסים
עבורה, אני קובעת כי הדירה באשקלון נרשמה בנאמנות על שם הבן והיא שייכת לאב.
משכך, אני קובעת כי האב הוא הבעלים היחיד של הדירה באשקלון ומורה על רישומו כבעל
הזכויות בה. תוך שבעה ימים יצרף ב"כ האב פסיקתא לחתימתי.

25. הדין ביחס לחזרה ממתנה

שעה שקבעתי כי הזכויות בדירה באשקלון שייכות לאב והדירה נרשמה על שם הבן בנאמנות,
איני נדרשת ליתר טענות האב ביחס לדירה זו.

בכל הנוגע לדירה בפתח תקווה ומאחר וקבעתי כי המדובר בדירה שנרשמה במתנה על שם
הילדים, טען האב כי זכותו לבטל המתנה נוכח התנהגותם המחפירה של ילדיו.

מנגד, טענו הילדים כי עסקינן במתנה שהושלמה ושעה שנחתמו כל המסמכים הרלוונטיים,
יש בכך בכדי להוכיח גמירות דעתו של האב לבצע העסקה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

26. בכל הנוגע לביטול עסקת מתנה, הרי שהוראות חוק המתנה, התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק המתנה") קובעות כי 'מתנה היא הקניית נכס שלא בתמורה' (סעיף 1 (א) לחוק המתנה).

סעיף 5 לחוק קובע כי:

"(ג)...רשאי הנותן לחזור בו מהתחייבותו אם היתה החזרה מוצדקת בהתנהגות מחפירה של מקבל המתנה כלפי הנותן או כלפי בן משפחתו או בהרעה ניכרת שחלה במצבו הכלכלי של הנותן".

סעיף 6 לחוק המתנה קובע כי:

"הבעלות בדבר המתנה עוברת למקבל במסירת הדבר לידו, או במסירת המסמך לידי המזכה אותו הוראות מיוחדות לעניין הנדון לקבלו, ואם היה הדבר ברשות המקבל- בהודעת הנותן למקבל על המתנה; והכל כשאינן בדין אחר".

כאשר המתנה הינה זכות במקרקעין, אזי הקניית קבועה בהוראות חוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 (להלן: "חוק המקרקעין") הקובעות בסעיף 6 כי: "עסקה במקרקעין היא הקנייה של בעלות או של זכות אחרת במקרקעין לפי רצון המקנה, למעט הורשה על פי צוואה". בהתאם להוראות סעיף 7 לחוק המקרקעין "עסקה במקרקעין טעונה רישום" ואילו "עסקה שלא נגמרה ברישום רואים אותה כהתחייבות לעשות עסקה".

אם כן, מעיון בשני החוקים לעיל, עולה כי מקום בו ההקניית המקרקעין לא הסתיימה ברישום, הרי שאינה מתנה מלאה אלא התחייבות ליתן מתנה שניתן לחזור ממנה בכפוף לתנאים שנקבעו בסעיף 5 (ג) לחוק המתנה כמפורט לעיל.

בעניין הנדון, אין מחלוקת כי מדובר במתנה שהושלמה שכן הזכויות נרשמו על שם הילדים בחלקים שווים בלשכת רישום המקרקעין ביום 02/12/2019 ומדובר במתנה שהושלמה ודי בכך בכדי לדחות טענות האב.

למעלה מן הצורך, אוסיף ואומר כי לא התרשמתי שמדובר בהתנהגות מחפירה של הילדים חרף טענות האב.

27. כאמור לעיל, האב טען כי יש לבטל את את המתנה, עקב התנהגות מחפירה של ילדיו. כך טען שקיבל בתקופת הקורונה טלפון מהבנק לפיו בנו משך מחשבונו סך של 412,000 ₪ לחשבון הבן. לטענתו, הבן קיבל קוד לפעול בחשבון האב אולם לא היה מורשה לבצע פעולות לרבות בנקאיות, אלא לבדוק מדי פעם מצב החשבון נוכח העובדה שהאב מתגורר בחו"ל ואינו מתמצא במדיה התקשורתית.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 68356-06-21 האב נ' הבן ואח'

לאור פנייה זו של האב, השיב לו הבן סך של 291,000 ₪ לאחר בקשות חוזרות ונשנות, אולם סרב להעביר לו היתרה בסך של 121,000 ₪.

מאז התייחס אליו הבן בבושת פנים, התנכר אליו ולא איפשר לו לראות את נכדיו. עוד טרק בפניו את הדלת כשבועיים לפני הגשת התביעה, עת הגיע וביקש לראות נכדיו.

מנגד, טענו הילדים כי ההעברות מחשבון האב בוצעו בהוראתו מחשבונו המשותף לו ולבת זוגו שכן האב חשש שבת זוגו תשתמש בכספים הללו ולכן ביקש ממנו לרוקן החשבון.

זאת ועוד, התובע הוא שניגש לבנק באופן אישי ועידכן פרטי הבן על מנת שיוכל לבצע פעולות כספיות. כך גם נטען שהתובע הוא שמשך כספים במזומן, שכן הבן אינו רשאי לעשות כן. כך משך האב מחשבונו פעם 10,000 ₪, פעמים אחרות 20,000 ₪ ועוד והוא שביקש מהבן לרכוש לו מטי"ח. הילדים צרפו את טבלה נספח 4 לפיה סך הכל הוצא מחשבון האב סך של 412,000 ₪, בין התאריכים 11/07/2019-01/03/2020.

28. בעניין זה העיד האב כי :

ש"ש...אתה ביקשת ממנו למשוך ולשים בחשבון שלו?

ת. ביקשתי ממנו שירוקן את החשבון כי לא רציתי בעיה עם שלטונות בצרפת ביקשתי שימשוך וירוקן את החשבון והוא אמר לי ששם את זה בחשבון נפרד.

ש. אתה ביקשת שישים בחשבון שלו?

ת. לא נתתי לו מתנה.

ש. כלומר הוא לא גנב ממך כסף?

ת. לא. אני ביקשתי אבל לא נתתי לו מתנה.

ש. כלומר לא כמו שכתבת בסעיף 10 שההרשאה היא רק למידע?

ת. נכון רק למידע.

ש. אבל ביקשת ממנו להעביר כסף- זה לא רק למידע?

ת. בהתחלה זה למידע לפקח אחר כך אמרתי לו אתה יכול למשוך".

(עמוד 11 לפרוטוקול, שורות 15-4).

אם כן ובניגוד לנטען על ידי האב, מתברר כי האב הוא שהורה לבנו לרוקן את חשבונו, אם מהטעם שחשש להסתבך עם שלטונות צרפת כטענתו בדיון ואם מהטעם שרצה להבריח הכספים מאשתו כטענת ילדיו. כך או כך, הוכח די הצורך כי הכספים הוצאו מחשבון האב בהרשאתו ועל פי רצונו, חלקם אף הועברו לבן על ידו במזומן ובוודאי שלא ניתן לראות בהוצאת הכספים מחשבון האב לבן כגניבה או כהתנהגות מחפירה מצד הבן.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 68356-06-21 האב נ' הבן ואח'

1 אשר ליתרה שהצדדים חלוקים עליה בסך של כ- 121,000 ₪, אדרש לכך בהמשך ואיני סבורה
2 כי המדובר בהתנהגות מחפירה המצדיקה ביטול המתנה בגינה אלא מחלוקת לגיטימית בין
3 הצדדים באשר לזכות בכספים הללו שיש להכריע בה..
4

5 29. זאת ועוד, עיון בתכתובות הוואצאפ שהוצגו בפניי, בין האב לנכדתו, בתו של הבן, מלמד כי
6 האב ערב הנכדה במחלוקות בינו לבין בנו. האב הודיע לנכדה כי יפנה לבית משפט ככל שהאב
7 לא יחזיר מלוא הכספים שנטל מחשבונו ואף לאחרים ופרסם הסיפור בכל סביבתו
8 מהמשפחה ועד בית משפט. יחד עם זאת, מספר שבועות קודם לשליחת ההודעות לנכדה, הבן
9 סייע ודאג לאב שהודה לו. אכן הבן חסם האב, אלא שלא מנע מהאב לפנות למי מבני משפחתו
10 ומנגד האב בחר לערב את נכדתו ואת אמה של אשת בנו ולא ניתן לומר כי לאב לא היה אשם
11 רב בכעסו של הבן עליו ובמיוחד כשהתרשמתי כי הכספים שהוצאו מהחשבון, הוצאו ברשות
12 האב ובהתאם להנחיותיו ודין הטענה לפיה הכספים נמשכו מחשבונו ללא הרשאה, להידחות.
13

14 30. הילדים כאמור הצהירו כי האב רשאי ליצור קשר עם נכדיו. אף מעדות העדים, אחי התובע
15 ואחייניתו, עולה כי הילדים נהגו בכבוד באב במהלך השנים. לא התרשמתי כי מדובר בילדים
16 שמעליבים את אביהם בפרהסיה, מכנים אותו כינויי גנאי וכדומה. בנסיבות אלו, איני מוצאת
17 מקום לקבוע כי עסקינן בהתנהגות מחפירה. מה גם שמעת רישום הזכויות בדירה בפתח
18 תקווה, על שם הילדים, ממילא מדובר במתנה שהושלמה.
19

20 31. בנסיבות אלו והואיל ומקור הקרע בין האב לילדיו היה כעסו של האב על ילדיו בעקבות
21 משיכת הכספים מחשבונו, משיכה שבוצעה בהרשאתו ופניות האב לבני משפחה אחרים
22 וטפילת האשמות על ילדיו, ניתן להבין את כעסם של הילדים על האב ואין לקבל הטענה כי
23 מדובר בהתנהגות מחפירה.
24

25 **אשר על כן, אני דוחה תביעת האב לקבוע כי הוא בעל הזכויות בדירה בפתח תקווה שעה**
26 **שהמתנה הושלמה ובשים לב לכך, שלא התרשמתי כי ילדיו התנהגו כלפיו התנהגות**
27 **מחפירה.**
28

29 32. הכספים שנמשכו מחשבונו של האב

30
31 כפי שציננתי לעיל, התרשמתי כי הכספים שהוצאו מחשבון האב, בסך של 412,000 ₪, הוצאו
32 חלקם על ידו וחלקם בהרשאתו ובוודאי שלא הוצאו ללא רשותו. מתוך הכספים הללו, אין
33 מחלוקת שסך של 291,000 ₪, הושב על ידי הבן לחשבון האב והצדדים חלוקים אודות היתרה
34 באם היה על הבן להשיב לאב אם לאו.
35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

עיון בטבלה שצורפה לתיק ולא הוכחשה על ידי האב מלמד כי הכספים שנמשכו מחשבון
האב ולא הושבו על ידי הבן לאב הינם הכספים הבאים :

סך של 50,000 ₪, שהועבר על ידי האב ביום 29/07/2019 לבן.
סך של 15,998 ₪, שהועבר ביום 1/9/2019 כתשלום עבור מס רכישה בגין העברת הדירה
בפ"ת.
סך של 15,998 ₪ שהועבר ביום 01/09/2019 כתשלום עבור מס רכישה בגין העברת הדירה
בפ"ת.
סך של 10,000 ₪ שנמשך כמזומן על ידי האב ביום 30/12/2019.
סך של 20,000 ₪ שנמשך כמזומן על ידי האב ביום 02/01/2020.
סך של 5,000 ₪ שנמשך על ידי האב במזומן ביום 05/01/2020.
סך של 4,000 ₪ שהועבר בהעברה בנקאית על ידי האב ביום 01/03/2020 בגין רכישת מט"ח
מהבן.

33. התוצאה ביחס לכספים

לאור האמור לעיל ולאחר שקבעתי כי מדובר בכספים שנמשכו בחלקם על ידי הבן ובחלקם
על ידי האב וכי הכספים שנמשכו על ידי הבן, נמשכו בהרשאת האב, אני קובעת כדלקמן :

א. סך של 50,000 ₪ שהועבר על ידי האב ביום 29/07/2019 לבן- לאור העובדה שהבן מודה
כי האב העביר לו הכספים על מנת לרוקן חשבונו לאחר שהצטער שצרף את בת זוגו
לחשבונו, הרי שאין מדובר בכספים שניתנו לבן במתנה ואני מורה לבן להשיבם לאב.

ב. סך של 15,998 ₪ בצירוף סך נוסף של 15,998 ₪ אשר שולם כמס רכישה עבור העברת
הזכויות בדירה בפ"ת שניתנה במתנה לילדים כעולה מתדפיס חשבון הבנק של האב-
הואיל וקבעתי כי הדירה נמסרה במתנה לילדים, שעה שלא הוכח אחרת, אני קובעת כי
המתנה כוללת גם את תשלום מס הרכישה בגינה. ואין להורות על השבת סכום זה.

ג. סך של 10,000 ₪ שנמשך במזומן ביום 30/12/2019 ; סך של 20,000 ₪ שנמשך במזומן
ביום 02/01/2020 ; סך של 5,000 ₪ שנמשך במזומן ביום 05/01/2020- אין מחלוקת כי
מדובר בכספים שנמשכו על ידי האב שעה שנמשכו במזומן ולו היתה האפשרות היחידה
לעשות כן בניגוד לבנו. משכך ובהיעדר ראיה כי הכספים הללו הועברו לבן דווקא, איני
מורה על השבתם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 21-06-68356 האב נ' הבן ואח'

ד. סך של 4,000 ₪ שהועבר בהעברה בנקאית לחשבון הבן ביום 01/03/2020 לטובת רכישת מט"ח לאב על ידי הבן- שעה שטענה זו לא הוכחה ואין מחלוקת כי סכום זה נמשך על ידי הבן, אני מורה לבן להשיב הסכום לאב.

סך הכל, אני מורה לבן להשיב לאב עוד סך של 54,000 ₪ לאב מהכספים שמשך מחשבון האב וטרם הוחזרו לו. אשר ליתרת הכספים אותה ביקש האב להשיב, אני דוחה הטענה אם מחמת שניתנו במתנה ואם מחמת שלא הוכח כי נמשכו על ידי הבן.

הסכום יוחזר על ידי הבן בתוך 30 יום לאב, שאם לא כן, יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

34. בהתייחס לטענות האב, לפיה הדירות והכספים שייכים גם לאשתו ושעה שאינה צד להליך, איני נדרשת לטענותיו אלו, זאת ועוד, אשת האב הגישה תביעה אף היא כנגד הילדים והיא מתבררת כיום בהליך נפרד וקבועה בפניי להוכחות. על אף האמור, מצאתי מקום לציין כי מדובר בטענות שמעלות קושי. ביחס לדירה באשקלון, ממילא קבעתי כי היא שייכת לאב. אשר לדירה בפתח תקווה, לא ברורה הטענה בדבר זכויות אשת האב, בשים לב לטענות האב בצוואותיו, לפיהן הוא בעל מלוא הזכויות בדירה. כך או כך, המדובר בטענות שיתבררו במסגרת תביעת האישה ואיני נדרשת לכך במסגרת תביעה זו. עם זאת ונוכח התוצאה אליה הגעתי, מוצע כי הצדדים ישקלו המשך ההליכים בתיק.

35. בכל הנוגע לטענות הילדים לעניין כשרותו של האב לקבל החלטות, שעה שלא מונה לאב אפטרופוס, לא הוגשה בקשה מעין זו במסגרת ההליכים, בית משפט התרשם מצלילותו של האב ולנוכח העובדה שמדובר בטענה שנזנחה בסיכומים, איני מוצאת מקום להידרש לה.

כך גם לא מצאתי כי יש ממש ביתר טענות מי מהצדדים.

36. סוף דבר

התביעה מתקבלת בחלקה.

אני קובעת כי הזכויות בדירה באשקלון שייכות לאב, כאמור בסעיף 24 לפסק הדין וב"כ התובע יפעל כאמור.

אני דוחה את תביעת האב להורות על השבת הזכויות בדירה בפתח תקווה, שעה שעסקינן במתנה שהושלמה ובנסיבות שנוצרו לא התרשמתי כי מדובר בהתנהגות מחפירה כאמור בסעיף 31 לפסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תמ"ש 68356-06-21 האב נ' הבן ואח'

הינני מורה לבן להשיב לאביו סך של 54,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה ועד בכלל.

הסכום ישולם תוך 30 יום.

בנסיבות העניין ושעה שהתביעה התקבלה בחלקה ובחלקה נדחתה והואיל והתרשמתי כי כל הצדדים כואבים את השבר הנורא שארע בין בני המשפחה ועל מנת שלא להעמיקו, איני עושה צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לבאי כח הצדדים ותסגור התיק.

פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת